

سرمقاله

پس از کرونا برتری اقتصادی از غرب به شرق منتقل می شود

■ دکتر محسن رضایی میرقاند

۱- خطرناک‌تر از «کرونا»

کرونا و ویروس خطرناکی است که ریه انسان را آلوده و تنفس را با مشکل مواجه می‌کند و گاه به مرگ بیمار می‌انجامد و بر طبق پیش‌بینی‌ها تا چند ماه آینده در فاجعه‌ای انسانی جمعیتی میلیونی به بیماری کووید ۱۹ مبتلا خواهند شد. بر این اساس از یک طرف فاجعه‌ای درمانی و جسمانی قلب بشریت را تکان خواهد داد و در این واقعه باید با تمام توان از دعا گرفته تا همیاری ملی و بین‌المللی، به کمک هم‌وطنان و در صورت امکان مردم جهان بشتابیم و از سوی دیگر، کرونا از بیماری دیگری پرده برداری می‌کند که «بیماری باطنی و فکری» تمدن فعلی بشر است؛ «سرمایه‌داری و لیبرالیسم غربی» که باطن و روح و اندیشه و جان دولت‌ها، جوامع، احزاب و حتی روابط انسانی، اجتماعی و سیاسی جوامع غربی و غرب‌زده را سیاه و آلوده کرده، ولی سال‌ها به صورت پنهانی و غیرآشکار در

داشته باشند، بدون اینکه شکاف هند و چین فعال شود؟ دیگر اینکه آیا می‌توانند پشتوانه فلسفی و معرفتی متفاوت با اومانیزم و لیبرالیسم را به وجود آورند؟ آیا قادرند در کنار پیشرفت در هوش مصنوعی و کامپیوترهای «کوانتومی» و «فایو جی» (5G)، معنویت ازدست‌رفته را به جامعه بشریت برگردانند؟ آیا می‌توانند یک نظام اقتصادی بین‌المللی ایجاد کنند؟ آیا در قرن ۲۱ شاهد شکل‌گیری برتری تمدن آسیایی و شرقی خواهیم بود؟ در این میان، فرصت‌ها و تهدیدهای پیش روی ملت ایران، نظام و انقلاب اسلامی چیست و ملت و نظام ما چه نقشی را می‌توانند بر عهده بگیرند؟ این‌ها پرسش‌های مهمی است که گفتمان ملی واحدی را می‌طلبد و در عین حال، در این خصوص نکات مهمی به شرح ذیل وجود دارد که لازم است در پویایی ملی به آن پرداخته شود:

سرانجام «کرونا» خواهد رفت؛ ولی زخم ناشی از کرونا و پیامدهای آن بر پیکر جهان باقی خواهد ماند؛ چراکه ساختار قدرت بین‌الملل کنونی، توان کافی برای درمان این زخم و جبران عارضه‌های وسیع آن را ندارد! طبعاً این ساختار تغییر خواهد کرد و نظم جدیدی پدیدار خواهد شد تا فرصتی برای ترمیم دردهای عمیق بشریت پیدا شود؛ ولی آیا از این فرصت به‌درستی بهره‌برداری خواهد شد یا دوباره شاهد فرصت‌سوزی و تکرار تاریخ خواهیم بود؟ در آینده از یکسو غرب، یعنی اروپا و آمریکا ضعیف خواهد شد و از سوی دیگر آسیا و چین قوی‌تر از گذشته در صحنه خواهند بود و در نتیجه، بخش اعظمی از قدرت و برتری اقتصادی از غرب به شرق انتقال خواهد یافت؛ در این میان پرسش‌هایی مطرح می‌شود: نخست اینکه آیا آسیا و چین قادرند در نیمه دوم قرن بیستم، همچون غرب انسجام